

Budai Központi Kerületi Bíróság előtt ügyszám: 10.P.22.285/2014

Címzett:

Budai Központi Kerületi Bíróság

Budapest

Pf.: 223

1525

útján

Alkotmánybíróság részére

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

tárgy:

- 1.) KÚRIA Gfv.VI.30.539/2016/3. számú végzése ellen alkotmányjogi panasz az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján
- 2.) A Fővárosi Törvényszék által hozott 45.Pf.640.453/2015/8. számú jogerős ítélete és az alapjául szolgáló Budai Központi Kerületi Bíróság által hozott 10.P.22.285/2014/19. számú bírósági ítélet ellen az Abtv. 27. § alapján 2016. 06. 28. napján benyújtott panasz ismételt megküldése
- 3.) melléletek megküldése: 10.P.22.285/2014/4. számú jegyzőkönyv (BKKB)
10.P.22.285/2014/5. számú felperesi keresetpontosítás
10.P.22.285/2014/4. számú jegyzőkönyv
10.P.22.285/2014/9. számú alperesi irat
10.P.22.285/2014/19. számú ítélet
45.Pf.640.453/2015/8. számú ítélet (Fővárosi Tvszék)
Gfv.VI.30.539/2016/3. számú végzés (KÚRIA)

Indítványozó: [REDACTED] alapügy alperese

KÚRIA döntés ellen Alkotmányjogi panasz benyújtásának napja: 2016.12.27.

KÚRIA jogerős döntése átvételének napja: 2016.10.28.

KÚRIA Gfv.VI.30.539/2016/3. számú végzése ellen az alkotmányjogi panasz határozott kérelme:

KÚRIA Gfv.VI.30.539/2016/3. számú végzésében foglalt Pp. 271. § (2) bekezdés alaptörvény-ellenességének megállapítása megsemmisítése iránti kérelem és az alkotmányjogi panaszban foglaltak orvoslása iránti kérelem (felülvizsgálat megengedhetősége alapügyben)

Az indítványozó nyilatkozik, hogy az Alkotmánybíróság hatáskörét és jogosultságát az Alaptörvény Alkotmánybíróságról szóló része 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, a 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdésének rendelkezéseire és 28. §. (2) bekezdésében foglaltakra alapítja.

Az indítványozó nyilatkozik, hogy jelenleg személyes adatai nyilvánosságra hozatalához jelenleg nem járul hozzá.

A BUDAI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG 1.	
ÜGYIRATSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
ÉRK:	2016 DEC 29.
PÉLDÁNY: 21	FELZET:
MELLÉKLET: 83	KÖZTUK:
ÜGYIRATSZÁM UTOIRATON: 22285 / 2014 B	

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV / 33 - 0 / 2017	
Érkezett: 2017 JAN 06.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 13 db	

ALKOTMANYBÍRÓSÁG 41.)	
Ügyszám: IV / 1528 - 0 / 2017	
Érkezett: 2017 JÚL 20.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] indítványozó (alapügy alperese, lakcím: [REDACTED]) a [REDACTED] Zrt. felperes által a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt 10.P.22.285/2014. számon kezdeményezett, fellebbezés miatt a Fővárosi Törvényszék előtt 45.Pf.640.453/2015. számon folyamatban volt és felülvizsgálati eljárás miatt a KÚRIA előtt Gfv.VI.30.539/2016 számú bírósági peres eljárásban, a KÚRIA Gfv.VI.30.539/2016/3 számú végzésében foglaltak alapján alperes alapvető jogai megsértése miatt az alábbi

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z **i n d í t v á n y t**

terjeszti elő:

Az indítványozó kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy KÚRIA Gfv.VI.30.539/2016/3 számú végzésében foglaltakra tekintettel és jelen panaszban foglalt indokok alapján a Pp. 271. § (2) bekezdés alaptörvény-ellenességének megállapítani és megsemmisíteni szíveskedjen.

RÖVID TÉNYÁLLÁS

A Fővárosi Törvényszék által hozott jogerős döntés ellen, (amely az alperes véleménye a korábban beadott alkotmányjogi panasz alapján sérti az Alaptörvényben meghatározott tisztességes eljáráshoz való és a jogorvoslati joghoz való alkotmányos alapjogát, továbbá sérti a Polgári Perrendtartásban foglalt alapelveket, és egyéb jogszabályi rendelkezéseket, végezetül a jogerős ítélet ellentétes a Kúria előtt kialakult joggyakorlattal, így ellentétes más felülvizsgálati ügyben hozott döntésekkel) az alperes felülvizsgálati eljárást kezdeményezett.

Az alapeljárásban megállapított pertárgyérték 2.413.289,-Ft, a perköltséggel együtt 3.028.352,-Ft. Az alperes felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy a felülvizsgálati eljárásban a vitatott érték 3.028.352,-Ft. összeg, amely 3.000.0000,-Ft. értékhatár feletti.

A Kúria Gfv.VI.30.539/2016/3 számú végzésével az alperes felülvizsgálati kérelmét elutasította a Pp. 271. § (2) bekezdése alapján. Döntése indokolásában arra hivatkozott, hogy a felülvizsgálati kérelemben a pertárgyérték vizsgálatánál a főkövetelés járulékaí figyelmen kívül maradnak, így a vitatott érték 2.413.289,-Ft. összeg.

Az indítványozó véleménye szerint a jelenleg hatályos Pp. egyéb rendelkezései hiányában Pp. 271. § (2) bekezdése ellentétes az Alaptörvényben foglalt jogállamiság és abból levezethető jogbiztonság alapelvével, sérti az esélyegyenlőség elvét, sérti az indítványozó hatékony jogorvoslatihoz való jogát és a tisztességes eljárás követelményét.

Az indítványozó véleménye szerint a megsértett Alaptörvényi rendelkezések:

B. cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

XV. cikk (1) bekezdés: A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

XV. cikk (2) bekezdés: Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXVIII. cikk (1) bekezdés: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

XXVIII. cikk (7) bekezdés: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

25. cikk (1) bekezdés: A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria. (3) bekezdés: A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Az indítványozó véleménye szerint a felülvizsgálati eljárás során alkalmazott jogszabályi rendelkezés az alábbiak miatt Alaptörvény-ellenes:

I. jogbiztonság, jogállamiság, jogorvoslathoz való jog, tisztességes eljárás

A) egységes jogalkalmazás követelménye jogbiztonság jogállamiság

Az indítványozó véleménye szerint a jelenleg hatályos Polgári Perrendtartás felülvizsgálatot részletező szabályai, különösen a Pp. 271. § (2) bekezdésében foglalt értékhatártól függő kizárás sérti az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésében, a 25. cikk (3) bekezdésében, és a XXVIII. cikk (7) bekezdés foglalt rendelkezéseket, mert, ezen rendelkezés miatt az indítványozó véleménye szerint, nem tud megvalósulni az egységes jogalkalmazás követelménye és nem hatékony a jogorvoslati rendszer. Az indítványozó véleménye szerint, ha egy alacsonyabb fokú – fellebbezési eljárásban hozott - jogerős bírói döntés ellentétes a Kúria (mint bíróságok egységes jogalkalmazását biztosító szerv) bírósági gyakorlatával, és a Kúria azt jogszabályi rendelkezés hiányában, vagy jogszabály tiltó rendelkezése miatt nem tudja megvizsgálni és adott esetben orvosolni, akkor sérül a jogállamiság követelménye és abból levezethető a jogbiztonsághoz való jog. Ebben az esetben az indítványozó véleménye szerint a jelenlegi jogszabály lehetőséget ad ellentétes, tehát nem egységes bírósági gyakorlat elterjedésére. Az indítványozó véleménye szerint a Kúria ezen alaptörvényben foglalt alkotmányos feladata nem korlátozható az ésszerű határidő alkotmányos alapelv érvényesülése érdekében.

B) a fentiekből levezethető jogorvoslati jog megsértése

Továbbá az indítványozó véleménye szerint az I/A) pontban leírtak alapján az indítványozó hatékony jogorvoslati joghoz való joga is sérült a polgári eljárás során, mert a másodfokon eljáró bíróság az elsőfokon eljáró bíróság polgári eljárásjog alapelvének megsértését megállapította, de nem tartotta szükségesnek orvosolni, sőt az indítványozó fellebbezésében hivatkozott elsőfokú bíróság által elkövetett eljárásjogi és anyagi jogi szabálysértéseket gyakorlatilag érdemben nem vizsgálta. A Kúria több eseti döntésében kifejtett álláspontja szerint, még a mulasztásban lévő fél esetén is köteles érdemben megvizsgálni a másodfokon eljáró bíróságot, hogy az elsőfokú döntés jogszabályba ütközik-e és a döntése indoklásában a vizsgálat részleteire ki kell térnie. A másodfokon eljáró bíróság nem vizsgálta az indítványozó által előterjesztett elévülési kifogást sem, pedig több Kúriai döntés született korábban arra vonatkozóan, hogy a fellebbezési eljárásban előterjesztett elévülési kifogást, érdemben vizsgálni kell a másodfokon eljáró bíróságnak. Ezen döntések és az indítványozó alapügyében született döntés alapján kitűnik, hogy a jelenlegi szabályozás alapján nem érvényesül az egyfokú jogorvoslati rendszerben a hatékony tényleges felülbírálat alkotmányos kötelezettsége és a felülbírálatot végző szerv indokolási kötelezettségének alkotmányos követelménye sem.

C) szintén a fentiekből levezethető esélyegyenlőség megsértése

Továbbá az indítványozó véleménye szerint ezen szabály bevezetésével az I/A) és I/B) pontban leírtak alapján esélyegyenlőség eleve is sérült a fentiek miatt, mert amíg vagyoni jogi ügyekben a 3 millió forint feletti vitatott értékű ügyekben a jogsérelmet szenvedő félnek kérelme alapján lehetősége van arra, hogy a jogsérelmet az ő ügyében is orvoslásra kerüljön, addig a 3 millió forint alatti vitatott értékű ügyekben ez a lehetőség a jogsérelmet szenvedő félnek nem áll rendelkezésére.

Továbbá az indítványozó véleménye szerint ezen szabály bevezetésével az I/A), I/B) és I/C) pontban leírtak alapján a tisztességes eljáráshoz való joga is sérült a fenti indokok alapján.

Ezen I. pontban foglaltak rövid indokolása:

1952. évi III. törvény hatálybalépését követően az Alkotmánybíróság 9/1992 (I.30.) AB határozatában megállapította a törvényességi óvás jogintézményének alkotmányellenességét. Kimondta, hogy a perorvoslathoz való jog alkotmányos követelménye egyfokú perorvoslatot jelent. Ezen döntést követően a jogalkotó megalkotta felülvizsgálat jogintézményét, amelyet a Legfelsőbb Bíróság bírál el. „Annak érdekében, hogy a Kúria elláthassa a jogalkalmazás egységét biztosító funkcióját, nem vitatható, hogy a bírói csúcsszervhez érkező ügyek számát korlátozni kell. Ugyanakkor a felülvizsgálat teljes kizárása – tekintettel az egységes jogalkalmazás kívánalmára, ami a jogbiztonság megvalósulása érdekében nélkülözhetetlen – nyilvánvalóan nem indokolt.” (Kúria Polgári Kollégiuma Joggyakorlat-Elemző Csoport, Összefoglaló Vélemény 2013.12.02.)

A Legfelsőbb Bírósághoz fordulás jogát a jogalkotó értékhatár meghatározásával korlátozta, viszont az értékhatár alatti ügyekben a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálatot kérelemre engedélyezhette. Ezt követően született a 787/D/1999 AB határozat, amely a következőket rögzíti:

„Az előzetes engedélyezés bevezetésének szükségességéről a törvényalkotó a Ppmód. indokolásában a következőket mondta: „A hatályos szabályok alapján a perben hozott ítélet ellen bármely esetben automatikusan helye van a fél kérelmére felülvizsgálatnak. Annak érdekében, hogy a Legfelsőbb Bíróság elláthassa a jogalkalmazás egységét biztosító funkcióját, a bírói csúcsszervhez érkező ügyek számát korlátozni kell. Nem kielégítő megoldás a Legfelsőbb Bíróság felduzzasztása, mivel az eljáró tanácsok számának növelése esetében ellehetetlenül az egységes gyakorlat biztosítása (annak ellenére, hogy a bírósági szervezetre vonatkozó törvényben bevezetendő jogegységi eljárásnak ez a fő célja). (...) A szabály célja az, hogy az értékhatár alatti ügyekben a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálatnál egyszerűbb eljárásban elutasíthassa a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet, ha a megtámadott határozat megfelel a jogszabályoknak és a Legfelsőbb Bíróság gyakorlatának, **viszont a jogszabálysértést eredményező helytelen jogalkalmazás esetében megadja a jogot a felülvizsgálathoz, s ezáltal biztosítsa a jogszabálysértés kiküszöbölésének lehetőségét ezekben az ügyekben is.**”

Az Alkotmánybíróság ezen döntésében rögzítette, hogy az Alkotmánybíróság megítélése szerint a korlátozásnak ésszerű és alkotmányosan indokolható oka volt, hiszen a Legfelsőbb Bíróságnak az Alkotmány 47. §-ában megfogalmazott alkotmányos szerepkörére figyelemmel, csökkentette a bírói szervezeti hierarchia élén álló szervezet munkaterhét. Ez az alkotmányi rendelkezés tartalmazza a bírósági szervezetrendszer élén álló **Legfelsőbb Bíróságnak az egységes jogalkalmazás kialakításában betöltött kitüntetett szerepét.** Az ún. kis perértékű ügyekben az engedély megadásának feltételeit [Pp. 271. § (4) bekezdés] is az egységes jogalkalmazás alkotmányi kívánalmára tekintettel állapította meg. A Legfelsőbb Bíróság a törvényben megállapított kritériumok esetén az engedélyt köteles megadni. Ez a jogköre nem diszkrecionális, mérlegelési joga csupán

annyiban szabad, amennyiben ítélkezése során általában a jogszabályok értelmezésében. A Legfelsőbb Bíróság a jogegységet biztosító funkcióját a felülvizsgálat során eldöntött egyedi ügyek elbírálása útján is gyakorolja, hiszen ezek a döntések az egyedi ügyön túlmutatóan is befolyásolhatják az alsóbb bíróságok ítélkezési gyakorlatát. Az engedély 271. § (4) bekezdésében meghatározott feltételei erre az alkotmányos szerepkörre figyelemmel kerültek kialakításra. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a 271. § (4) bekezdésében foglalt feltétel - mely szerint az engedélyt meg kellett adni akkor is, ha a jogerős határozat jogkérdésben eltért a Legfelsőbb Bíróság határozatától - fennállását nem lehetett a jogegységi határozatokra szűkíteni, mert e törvényi előírás a Legfelsőbb Bíróságnak valamennyi korábbi egyedi döntésére vonatkozott, amely az adott jogkérdés elbírálását tartalmazta.

Később számos módosítást követően, a 2001. évi CV. törvény rendkívüli mértékben leszűkítette azon ügyek körét amelyben a felülvizsgálat kezdeményezhető volt. 42/2004. (XI.9) AB határozatot követően végül a Pp-nek a felülvizsgálatról rendelkező fejezetét újraszabályozta és az értékhatártól független szempontú engedélyezési eljárást megszüntette. A vagyoni jogi ügyekben bevezette az értékhatárra vonatkozó szabályozást anélkül, hogy az értékhatár alatti ügyek Legfelsőbb Bíróság elé jutását biztosította volna. Az értékhatár 2012. szeptember 1. napjától 3.000.000.-Ft.-ra emelkedett. A jogalkotó ezt az értékhatár alól kivett ügyek bővítésével kívánta ellensúlyozni.

„A jogalkotó azonban a kivételek megállapítása során nem tudta azt elérni, hogy az értékhatár alatti ügyek valamilyen elvi szempontra tekintettel, például a jogegység biztosítása érdekében juthassanak el a Kúriához. Az egyes ügycsoportok kivételként való meghatározásával az ügycsoportba tartozó néhány tízezer forint pertárgy-értékű ügyeket is a Kúria kénytelen jelenleg elbírálni. Olyan szabályozás kialakítására lenne szükség, amely az értékhatár alatti vagyoni jogi ügyekben elvi szempontok alapján biztosítja a felülvizsgálat lehetőségét a Kúriánál.” (A Kúria Polgári Kollégiuma Joggyakorlat-elemző csoport Összefoglaló vélemény A perorvoslati bíróságok hatályon kívül helyezési gyakorlata (Budapest, 2013. 12.02.)

II. Diszkrimináció

Az indítványozó véleménye szerint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt követelménybe ütközik a jelenleg hatályos Pp. 271. § (2) bekezdésében foglalt értékhatártól függő kizárás, mert a Csődtörvény szerint a vitatott hitelezői

A jelenlegi hatályos Csődtörvény és a Pp. vonatkozó rendelkezései szerint, a vitatott hitelezői igény elbírálása kapcsán, amely eljárásban a hitelező vagyoni jogi igényt érvényesít az adóssal szemben a felülvizsgálat lehetősége nincs értékhatárhoz kötve. Erre tekintettel az ügyben akár néhány 10.000.-Ft. összeget (pl.: akár parkolási pótdíjtarozás iránti követelés is felülvizsgálattal támadható.

Az indítványozó véleménye szerint ez a megkülönböztetés nem alkotmányosan indokolt, inkább önkényes.

A rendkívüli jogorvoslat megengedő és korlátozó szabályait a törvényhozónak –természetesen más alkotmányi rendelkezések (pl.: diszkrimináció) sérelme nélkül- teljes szabadságában áll megállapítania.(1332/B/1997. AB határozat)

Szentes, 2016. december 27.

Tisztelettel:

